

Totuus autismista

Onko autismin arvoitus ratkeamassa?

TEKSTI: ANJA VALTONEN

Miksi pienet lapset saattavat kehittyä normaalisti ensimmäisinä elinkuukausinaan ja aina kolmeen ikävuoteen asti, mutta alkavat sitten vetäytyä autistisesti kuoreensa? Mitä sellaista heille tapahtuu, mikä käynnistää autismin oireet pienessä ihmisessä? Asiantuntijat selittivät 1940-luvulla, että tunnekylmät ”jääkaappiäidit” aiheuttivat lastensa autismin. Toisenlaisia vastauksia saa Yle-Teeman dokumentista Autismin arvoitus sekä ruotsalaisen psykiatrin Harald Blombergin suomeksi ilmestyvästä uutuusteoksesta Parantavat liikkeet. Uutta tietoa ja vallalla olevan virallisen käsityksen vastaista on se, ettei autismi olekaan yksistään neurologinen geneettinen kehityshäiriö, vaan ympäristön vaikutuksesta johtuvaa.

Ristiriitaisia käsityksiä autismin syistä

Koululääketieteen mukaan autismi on krooninen neurologinen toimintaeste, jonka syyt ovat perinnöllisiä, ja johon ei ole parannuskeinoja. Tämä on edelleen virallinen kanta Yhdysvalloissa ja Kanadassa sekä Ruotsissa, Norjassa ja Suomessakin. Siitä huolimatta, että lukuisat tutkijat näissä maissa ovat tutkimuksissaan osoittaneet mm. ympäristömyrkyjen, raskasmetallien, rokotusten ja pitkälle jalostetun ravinnon osuutta autismin syntyyn. Mihin toimenpiteisiin viralliset päättäjät ovat ryhtyneet tutkimuksista kuultuaan? Eivät suinkaan rahoittamaan tarkempaa tutkimusta aiheesta, vaan käynnistäneet median avustuksella ennen näkemättömiä mustamaalaus- ja herjauskampanjoita.

Näin kävi esimerkiksi brittiläiselle tutkijalle Andrew Wakefieldille, joka julkaisi 1998 arvostetussa lääketieteen aikakauslehdessä The Lancetissa tieteellisen tutkimuksensa MPR-kolmoisrokotteen (tuhkarokko, sikotauti ja vihurirokko) ja autismin välisestä yhteydestä. Wakefield onnistui kollegoidensa kanssa mm. eristämään suolibiopsioista tuhkarokkoviruksen autistisilta lapsilta, joilla oli suolistovaiovina vaikeaa ummetusta.

Löydöistä huolimatta valtaapitävät kielsivät rokotteen ja autismin välisen yhteyden ja media apunaan käynnistivät varsinaisen lo-anheittokampanjan, jossa Wakefieldiä syytettiin tutkimusvilpistä. Kampanjan seurauksena The Lancet veti takaisin julkaisemansa tutkimuksen ja Wakefield menetti useiksi vuosiksi lääkäriroikeutensa.

Kun useat tutkimukset tukivat Wakefieldin havaintoja, hän sai lääkäriroikeutensa takaisin 2011 ja The Lancet joutui pyytämään häneltä anteeksi. Median mahdollista kertoo se, että Autismin arvoitus –dokumentti vuodelta 2011 esitteli kyllä Wakefieldin teorian rokotteen ja autismin yhteydestä, mutta korosti tutkimuksessa ilmenneen vipillisyyttä ja harmitteli, että edelleen monet vanhemmat eivät anna rokotuttaa lapsiaan.

Elohopean yhteys autismiin

Elohopea on ensimmäisen luokan myrky, jolle lapset saattavat altistua jo sikiöaikana. Myöhemmin he ovat saaneet lisää elohopeaa kehoonsa rokotteista ja omista amalgaamipaikoistaan. Autististen lasten kyky poistaa aivoihin ja elimistöön kerääntynyttä elohopeaa on heikentynyt. Tutkimuksensa vuonna 2009 on todettu, että jos äidillä on raskauden aikana suussaan kahdeksan

amalgamipaikkaa, hänen lapsellaan on nelinkertainen riski sairastua autismiin kuin lapsilla, joiden äideillä ei ole amalgamipaikkoja.

Meillä Suomessa on pidetty odottavien äitien terveydestä niin hyvää huolta, että he ovat saaneet ilmaisen hammashoidon raskauden aikana ja ainakin aiemmin todennäköisesti suuhunsa amalgamipaikkoja. Amalgaamin elohopea vapautuu äidin kehoon ja siirtyy sikiöön, erityisesti sen aivoihin. Amalgaamia alettiin käyttää 1800-luvulla, josta lähtien sen elohopea on todennäköisesti ollut yhteydessä mm. autismitapauksiin.

Rokotteissa saattaa vieläkin olla elohopeayhdisteitä säilöntäaineena

Autismi lisääntyi räjähdysmäisesti 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Silloin otettiin Yhdysvalloissa käyttöön elohopeapitoista Tiomersaalia sisältäviä rokotteita, joista seurasi laaja autismiepidemia. Kymmenen vuoden aikana autismidiagnoosin saaneiden lasten määrä kasvoi yhdestä lapsesta 2 500 lasta kohden 166 lapseen. Autististen lasten kehossa on todettu olevan korkeampia elohopean tasoja kuin muilla. Heidän kehonsa on vaikeampi muodostaa glutationia, joka on kehossa olevia raskasmetalleja hajottava aine. Yhdysvaltalaiset terveysviranomaiset esittävät vieläkin, että elohopea on rokotteissa riskitöntä. Niinpä kehitysmaiden lapset saavat elimistönsä elohopeaa rokotteiden mukana, vaikka Yhdysvalloissa luovuttiin 2000-luvun alkupuolella kaikessa hiljaisuudessa Tiomersaalin käytöstä rokotteissa.

Suomessa luovuttiin länsimaista viimeisenä elohopeayhdisteitä sisältävistä rokotteista, vasta kun varastot loppuivat tai tuotteet vanhentuivat. Kuitenkin Tiomersaalia käytetään edelleen influenssarokotteissa, esimerkiksi sikainfluenssarokote.

Oma kohtainen kokemukseni elohopeamyrkytyksestä

Sairastuin lapsuusajan nivelreumaan, joka alkoi lapselle epätyypillisesti oikean käden etusormesta ja eteni ensimmäisenä ranteisiin. Muistan leikkineeni äidin kielloista huolimatta useammin kuin kerran rikkinen kuumemittarin elohopeapalloilla juuri oikean käden etusormella pyöritellen.

Myöhemmin sain amalgamipaikkoja suuhuni. Kun yhden kesän aikana sain useita amalgamipaikkoja, en syksyllä enää kyennyt liikkumaan tulehduksen ja kipujen vuoksi, vaan jouduin hoitoon Heinolan Reumasairaalaan.

Useiden hoitokertojen ja joidenkin leikkauksen jälkeen kykenin valmistamaan puheenopettajaksi sekä neuvottelutaidon ja puheviestinnän kouluttajaksi. Puolivuositain hammaslääkärissä sain tarkastusten yhteydessä uusia amalgamipaikkoja, joiden seurauksena kadotin keskittymiskykyäni ja kyvyn saada aloitetut tehtävät päätökseen, sain paniikkihäiriökohtauksia, aloin pelätä ihmisiä – hankalaa kouluttajalle. Muistini katosi, pahimpina aikoina en edes tiennyt, mitä pitää sanoa puhelimeen; 'no sano nimesi ... mutta ... mikä se on?!' Oli pelottavaa tajuta, että olin kadottanut myös yhteyden tunteisiini. Halusin vain kuolla. Kun mieheni kysyi, eikö minulle merkitse mitään se, että hän on olemassa minua varten, tiesin, että pitää vastata 'totta kai', mutta en kuitenkaan tuntenut mitään.

Jouduin valmistelemaan seuraavan päivän erittäin tuttuja koulutuksia kahteen kolmeen asti yöllä selviytyäkseni kunnialla. Pelkäsin erityisesti lounaan ja kahvitaukojen jälkeisiä luentoja, joiden aikana jouduin keskittymään ponnistellen, koska pääni oli todella raskas ja ajatukseni juoksi tahmeasti. Aterian pureskelu ja kuuman teen juominen höyrystivät elohopean aivoihini. Ruuansulatukseeni oli sekaisin, vaivoina ummetus ja kovat vatsakivut. Tajuttuani, että amalgamipaikkojen lisääntyessä reumani paheni ja muunkinlaiset fyysiset ja psyykkiset oireet lisääntyivät, halusin aloittaa paikkojen saneerauksen.

Kun saneeraus eteni, tilanteeni helpottui, mutta vain hieman, kunnes sain selville, että injektiona reumaani saamani 'kulta' (Myocrisin) sisälsi elohopeayhdisteitä säilöntäaineina. Olin amalgamipaikkojen elohopean lisäksi saanut elohopeaa elimistöni rokotteina kuukausittain jo 26 vuoden ajan. Seuraavalla vastaanotolla kerroin reumalääkärille lopettavani kultapistokset, johon hän totesi 'siinäähän on vain vähän elohopeaa'!!! Parin kolmen vuoden jälkeen ihmettelin sitä, miten helppo onkaan keskittyä ja ajatella.

Olin pelännyt dementoituvani. Vai olinko saanut kokea, miltä autistisen lapsen elämä saattaa tuntua?

Myöhemmin löysin kinesiologisen lihastarviketuksen avulla oikean ravinnon: jätin pois maidon, gluteenin ja hiivan. Siihenastiset jatkuvat säröt loppuivat.

Murheita maidosta

Tällä otsikolla perinteisen kiinalaisen lääketieteen asiantuntija Elina Hytönen esittelee perusteellisessa artikkelissaan maidon terveyshaittoja ja sitä, miten maidosta on tullut terveysriski. "Se aiheuttaa allergioita, limaisia infektioita ja astmaa, aknea, sydäntauteja, hedelmättömyyttä, diabetesta, syöpää kuten eturauhasen ja munasarjojen syöpää ja on ilmeisesti osallisena autismissa ja skitsofreniassa."

Alun perin lehmät olivat nupopäitä, joiden maito juotiin vastalypsettyinä. Se oli hyvänmakuista, kermaista ja monipuolisesti ravitsevaa. Alkuperäiskarjan maidossa on vielä verisuonten ja valtimoiden terveydelle tärkeää aminohappoa, proliinia, mikä tunnetaan nimellä A2. Luonnollista A2-maitoa tuottava lypsäkarja vaihdettiin myös Suomessa jalostettuihin sarvipäisiin lehmärotuihin runsaamman maidontuotannon saamiseksi. Näiden lehmien maidon proteiini on A2-maidon geneettinen muunnos A1. A2-kaseiini on turvallisempaa kuin nykyisen maidon A1-kaseiini.

Maidon pastöroinnissa kuumentaminen tuhoaa mikrobit, mutta samalla tuhoutuvat myös hyödylliset bakteerit (probiotit) ja tärkeät ruuansulatussyömit. Maidon homogenointi pilkkoo rasvat niin, että maidon proteiinimolekyylit läpäisevät ruuansulatuskanavan seinämät ja pääsevät verenkiertoon. Vauvojen ja pienten lasten suoliston seinämät ovat erityisen läpäiseviä, joten maidon haitta-aineet vaikuttavat heihin voimakkaasti. Maidon kaseiinimolekyylit pääsevät lapsen verenkiertoon, läpäisevät veriaivoesteen ja aiheuttavat neurologisia ongelmia, joista kehittyä autismia ja skitsofreniaa.

A1-lehmien maito on todellinen terveysriski. Haitallisinta on rasvaton maito. Tutkimukset useissa maissa ovat todenneet maidon aiheuttavan ykköstyypin diabetesta, sydäntauteja, syöpää, hedelmättömyyttä, aknea. Suomessa kevytmaidon osuus on 50 %, rasvattoman maidon 40 % ja täysmaidon osuus on 10 %. Luomumaito on turvallisempaa. Parasta kuitenkin on käsittelemätön raakamaito. Suomalaiset juovat

maitoa eniten maailmassa, niinpä me myös johdamme diabetes- ja sydänsairauksien tilastoja. Maidon käsittely on muuttanut maidon koostumuksen terveydelle haitalliseksi.

Maitoallergia ja korvatulehdukset

Autismin arvoitus –dokumentti kertoi autistisesta pojasta, joka oli saanut vuoden ikäisenä korvatulehdukseensa kolmen kuukauden aikana kuusi antibioottikuuria, ennen kuin havaittiin maito syylliseksi korvatulehdukseen. Lapsi vetäytyi kuoreensa ja hänet todettiin syvästi autistiseksi. Äiti etsi syytä poikansa sairastumiseen lukuisten lääkärien luota. Kaikki totesivat hänelle, ettei autismiin ole löytynyt mitään syytä, 'sitä vain tapahtuu'.

Korvatulehduksia ei ole vain lapsilla. Tuttavapariskunnan mies oli pahassa korvatulehdukseksi. Hän sai useamman kerran putket korviinsa, koska putket eivät pysyneet tulehdusten vuoksi paikoillaan. Kun kysyin, juotko maitoa, hän vastasi: 'Juon, ja tosi paljon!' Kun hän kuuli, että maito saattoi olla syynä korvatulehdukseen, hän jätti maidon pois. Tulehdukset loppuivat siihen.

Antibioottien vaikutuksia lisäävät lypsykarjalle syötetyt antibiootit. Yhdysvalloissa kolme neljäsosaa kaikista antibiooteista syötetään lehmille. Lehmän luonnollinen ravinto on ruoho. Tehotuotannossa lehmät ovat sisällä karsinoissaan ja syövät väkirehuja ja geenimuunneltua soijaa. Lehmät saavat närästystä, jota hoidetaan antibiootilla.

Jo pienet vauvat ovat alttiita korvatulehduksille, varsinkin jos he saavat lehmänmaitopohjaisia maidon vastikkeita. Hoitohenkilökunta tulee valitettavan vähän ajatteleeksi maidon osuutta korvatulehdukseen, koska 'maitohan on lapselle tärkeä elämäneliksiiri'. Korvatulehduksia hoidetaan siksi useallakin antibioottikuurilla, jotka tuhoavat lapsen suolistoflooran niin, että maidon haitta-aineet pääsevät lapsen verenkiertoon ja läpäisevät helposti veriaivoesteeseen. Aivot vaurioituvat ja altistavat lapsen erilaisille sairauksille mm. autismille ja skitsofrenialle.

Viljojen gluteeni

Viljojen gluteeni tuhoaa ohutsuolen nukkaa, mikä estää ravintoaineiden imeytymistä ja aiheuttaa suolessa tulehdusta. Maidon kaseiinin ja viljojen gluteenin hajoaminen

suolessa vaikeutuu. Hajoamistuotteina syntyy nk. peptidejä, aminohappoketjuja, joilla on morfiininkaltainen vaikutus. Peptidit kulkeutuvat verenkiertoon ja aivoihin. Gluteenin ja kaseiinin muihin haittavaikutuksiin kuuluvat niiden muodostamat sytokiinit, jotka aiheuttavat tulehdusreaktioita erityisesti pikkuaivoissa. On todettu, että noin puolella autistisista lapsista erittyy tällaisia peptidejä virtsaan. Autistisilla lapsilla nämä peptidit vaikuttavat sekä leikkiin että sosiaaliseen kanssakäymiseen, ja ne voivat myös aiheuttaa itseä vahingoittavaa käytäytymistä.

Kun Harald Blomberg kuuli norjalaiselta tutkijalta Karl Reicheltilta gluteenittoman ja kaseiiniton ruokavalion myönteisistä vaikutuksista autismiin, hän aloitti kokeilun antroposofisessa sisäoppilaitoksessa, missä hän oli psykiatrian sijaisena. Monella oppilaalla oli autismi tai Aspergerin oireyhtymä. Useilla oppilailla oli vaikeaa ummetusta, impulsiivisuutta ja vaikeita tunnepurkauksia. Maitotuotteiden ja gluteenin poistaminen ruokavaliosta vähensi ummetusta ja tunnepurkauksia.

Työssään oppilaitoksessa Blomberg havaitsi tietyn ryhmän sairastuvan säännöllisesti psykoosiin. Nämä olivat Asperger- ja autismioppilaita, joilla oli vaikeita suolistongelmia. Reichelt oli kertonut, että neuroleptiset eli antipsykoottiset lääkkeet vaikuttavat aivojen lisäksi myös suolistoon ja vähentävät oireita aiheuttavien peptidien imeytymistä. Kaikki eivät onnistu jättämään maitoa ja viljatuotteita pois. Hekään eivät välttämättä sairastu psykoosiin, jos he saavat pienen annoksen neuroleptista lääkettä. Vaikeissa ummetustapauksissa lääke on helppottanut myös suolistongelmia.

Ravinnon lisäaineet, saasteet, ympäristömyrkyt ja sähkömagneettinen säteily

Antibioottien, elohopean, kaseiinin ja gluteenin lisäksi pienen ihmisen aineenvaihduntaa ja immuunipuolustusta vahingoittavat myös teolliset lisäaineet, ilmansaasteet ja tehotuotannon ympäristömyrkyt. Teollisissa maissa pitkälle tehostettu jalostus on tuhonnut ruuan ravintoaineet ja vitamiinit sekä lisänneet keinotekoisien lisäaineiden ja myrkyjen joutumista lasten elimistöön. Tästä on seurannut mm. se, että Yhdysvaltoihin, Kanadaan ja Ruotsiin muuttaneiden

somaliperheiden lapsista monet ovat sairastuneet autismiin heidän syötyään uuden maan tavoin.

Kovin vähän vielä ymmärretään langattoman teknologian vaikutuksista ihmisen terveyteen. Jo sikiöt altistuvat säteilylle äitien puhuessa langattomiin puhelimiin ja käyttäessä langattomia tietokoneita jopa sylissään. Samoin toimivat myös miehet. On havaittu, että sähkömagneettinen säteily aiheuttaa mutaatiota jo munasoluissa ja spermassa. Geneettiset syyt eivät olekaan perimässä, vaan aiheutuvat ympäristön haitallisista vaikutuksista.

Neurofysiologissa tutkimuksissa on löydetty kuuden geenin yhteys autismiin. Kuuksisataa geenä on tarkoitus tutkia tästä näkökulmasta. Vielä ei tiedetä, mikä aiheuttaa geenin muuntumisen. Tässäkin artikkelissa on lukuisia vihjeitä tutkimuksista, joiden avulla voidaan kartoittaa geenien muuttumista ja mm. autismin syntymekanismia. Jos vain olisi mahdollista saada aikaan puolueetonta tutkimusta ja sille rahoitusta. Valitettavasti tutkimusresurssit ovat lääketehtailla, tehotuottajilla ja puhelimenvalmistajilla, joiden etuja niin lääkärit, poliitikot kuin mediankin edustajat ovat ryhtyneet avoimesti suojelemaan.

Sen vuoksi kiitos Yle Teemalle ja TV1:n dokumenteille, jotka antavat meille mahdollisuuden nähdä ja ymmärtää laajemmin muutakin kuin vallalla olevaa totuutta. Kiitos Elina Hytöselle hänen terveyttä ja tietoa lisäävistä artikkeleistaan kuten Murheita maidosta. Erityiskiitos Harald Blombergille useista Rytmisen liikeharjoittelun kurseista Suomessa sekä uudesta suomeksi ilmestyvästä teoksestaan Parantavat liikkeet. Kirja antaa tarkan kuvan mm. ADHD:n, ADD:n ja autismin syntymisestä, vauvaiden kypsytämien refleksien vaikutuksista niihin, ruokavaliosta ja Rytmisten liikkeiden parantavista vaikutuksista. ☐

Yllä luetellut ovat artikkelini lähteinä.

